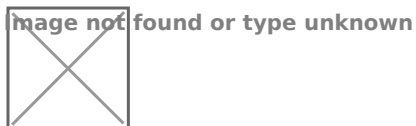

Pastorala Sfântului Sinod la Duminica Ortodoxiei 2026: Biserica apără și afirmă valoarea unică și eternă în fiecare om

În tradiționalul mesaj pastoral la Duminica Ortodoxiei, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „apără și afirmă valoarea unică și eternă în fiecare om: copil, bătrân, bolnav, refugiat, singur, marginalizat, deoarece el este o icoană a lui Dumnezeu, iar în cei mai smeriți strălucește cu adevărat chipul lui Hristos”.

„Icoana sfinților nu este doar o amintire, ci o mărturie vie a împlinirii omului, o dovadă că harul poate transfigura o viață obișnuită și o poate ridica la asemănarea cu Dumnezeu”, se arată în mesaj.

În contextul anului omagial-comemorativ al pastorației familiei creștine al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenice, monahii, soții și mame), se menționează că „suntem chemați să privim cu mai multă atenție la demnitatea chipului omenesc luminat de har: în familie, în jertfa discretă a mamelor, în dăruirea soțiilor și în statornicia femeilor credincioase care țin aprinsă flacăra iubirii în casele lor”.

De asemenea, sinodalii amintesc de colecta pentru Fondul Central Misionar și îndeamnă credincioșii să contribuie la susținerea activităților misionar-pastorale și social-filantropice ale Bisericii Ortodoxe Române.

Pastorala Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la Duminica Ortodoxiei din anul Domnului 2026

Image not found or type unknown

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți frați și surori în Domnul,

În lumina duhovnicească a începutului Sfântului și Marelui Post, Biserica ne pune înaintea, ca prim popas al urcușului nostru spre Înviere, -Duminica Ortodoxiei - prăznuirea biruinței drepte credințe asupra tuturor ereziilor sau rătăcirilor și, în chip deosebit, Duminica -restabilirii solemne a cultului -sfintelor icoane la Constantinopol în anul 843.

Pentru a înțelege deplin această biruință, se cuvine să amintim, fie și pe scurt, drumul anevoios parcurs de Biserică în secolele -VIII-IX.

În acea vreme, împărați precum Leon al III-lea Isaurul și Constantin al V-lea Copronimul, confrunțați cu presiuni politice și militare din partea popoarelor vecine și dorind o cooperare cu popoare necreștine din Răsărit, au declanșat o luptă

aprigă împotriva cinstirii icoanelor. Această încercare de compromis politico-religios a provocat o rană adâncă în viața credincioșilor și a monahilor -Constantinopolului.

Sub purtarea de grijă a două împărătese cu viață sfântă, Irina și Teodora, Dumnezeu a rânduit formularea credinței ortodoxe privind cultul icoanelor.

Astfel, la Niceea, în anul 787, Sfinții Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic au stabilit dogma cinstirii icoanelor, iar în anul 843, prin sinodul convocat la Constantinopol și prin proclamarea făcută de către Patriarhul Metodie, Ortodoxia a biruit deplin. Din acel moment, prima duminică a Postului Mare a devenit sărbătoarea triumfului drepte credințe.

Două mari împărătese, două femei cu viață sfântă – Irina și Teodora, au reușit să împlinească, în chip minunat, voia lui Dumnezeu, într-o perioadă a istoriei în care, din păcate, unii bărbați împărați au devenit prizonitori ai sfintelor icoane.

Sfântul Ioan Damaschin – „trâmbița Duhului Sfânt împotriva iconoclaștilor” – spunea în secolul al VIII-lea: „Nu mă închin materiei, ci mă închin Creatorului materiei, Care S-a făcut materie pentru mine”¹. Iar Sfântul Teodor Studitul, în secolul al IX-lea, confirmă același adevăr al credinței potrivit căruia „Cel nevăzut S-a făcut văzut pentru ca noi, văzând întipărirea Lui, să dorim asemănarea cu El”².

Astfel, icoana devine fereastră spre Împărăția lui Dumnezeu, loc al prezenței harului, chemare la sfințenie și mărturisire a adevărului că Hristos este „Chipul lui Dumnezeu celui nevăzut” (Coloseni 1, 15).

În lumina acestor învățături, Duminica Ortodoxiei este un prilej de adâncă recunoștință față de mărturisitorii drepte credințe – ierarhi, monahi, teologi și mulțime de credincioși cu viață curată – care au apărut adevărul chiar cu prețul vieții. Ei reprezintă „norul cel mare de mărturie” (cf. Evrei 12, 1) care ne însoțește și astăzi pe calea postului și a pocăinței.

Omul este icoana vie a lui Dumnezeu

Duminica Ortodoxiei ne arată că omul este icoana vie a lui Dumnezeu, creat după chipul Său (cf. Facerea 1, 26), chemat să reflecte în această lume iubirea, curăția și slava Celui ce l-a zidit. Sfântul Grigorie Teologul ne îndeamnă: „Cinstește-L pe Dumnezeu prin tine însuși, căci tu ești chipul Lui”³.

Icoana sfinților nu este doar o amintire, ci o mărturie vie a împlinirii omului, o dovadă că harul poate transfigura o viață obișnuită și o poate ridica la asemănarea cu Dumnezeu. Sfântul -Vasile cel Mare spune: „Cinstea adusă icoanei trece la prototip”⁴, iar cinstea adusă sfinților trece la Dumnezeu. Așadar, icoana ne

descoperă două mari adevăruri:

cine este Dumnezeu pentru om: Cel ce S-a făcut văzut, apropiat, adică Dumnezeu Omul;

cine poate deveni omul în relația cu Dumnezeu: asemenea lui Dumnezeu prin har, lumină și sfințenie.

Privind icoana, înțelegem că fiecare chip omenesc este chemat la viața veșnică. Într-o lume care adesea umilește, manipulează sau estompează valoarea persoanei, Biserica apără și afirmă valoarea unică și eternă în fiecare om: copil, bătrân, bolnav, refugiat, singur, marginalizat, deoarece el este o icoană a lui Dumnezeu, iar în cei mai smeriți strălucește cu adevărat chipul lui Hristos (cf. Matei 25, 40).

În anul 2026, declarat de către Sfântul Sinod ca fiind „Anul -omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul comemorativ al sfintelor femei din calendar (miro-nosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)”, suntem chemați să privim cu mai multă atenție la demnitatea chipului omenesc luminat de har: în familie, în jertfa discretă a mamelor, în dăruirea soțiilor și în statornicia femeilor credincioase care țin aprinsă flacăra iubirii în casele lor.

În acest an comemorativ, Biserica a adăugat în calendarul liturgic și 16 sfinte femei, canonizate în anul precedent (2025) de către Sfântul Sinod, care, prin viețile lor luminate și mărturisitoare, au intrat în soborul sfinților din ceruri.

Totodată, pomenim cu evlavie și pe acele sfinte femei care au sfințit istoria Bisericii și au apărut adevărul credinței cu toată ființa lor de-a lungul vremii, între acestea numărându-se și împărătesele Irina și Teodora, prin care Dumnezeu a lucrat biruința Bisericii asupra ereziei iconoclasmului. Ele au purtat greutatea vremurilor cu inimă curajoasă și cu dragoste neclintită pentru Hristos, devenind chipuri luminoase ale mărturisirii credinței și modele de trăire pentru toți credincioșii.

Prin ele și prin toți sfinții contemporani – părinți duhovnicești, mărturisitori și slujitori ne-oboșiți – înțelegem că adevărata sfințenie se naște în inimă, acolo unde iubirea, iertarea și împăcarea restaurează chipul lui Dumnezeu cel milostiv din fiecare dintre noi.

Astăzi prăznuim triumful Ortodoxiei, care înseamnă biruință a drepte credințe vii, deoarece credința trebuie și trăită, nu doar mărturisită. Ortodoxie înseamnă dreaptă credință, dar și dreaptă înțelegere; dreaptă gândire, dar și dreaptă slăvire; dreaptă reprezentare (iconografie), dar și dreaptă cântare (imnografie); dreaptă nevoință (asceză), dar și dreaptă socoteală sau măsură (discernământul, virtutea

tuturor virtu-ților, cum au văzut-o părinții Bisericii).

Văzându-le și punându-le la inimă pe acestea, înțelegem că Ortodoxia este și dreapta vedere a lui Dumnezeu, care ne îndreaptă și propria noastră gândire și vedere ca ființe create după chipul Său cel sfânt. Ea ne îndreaptă propria creștere duhovnicească și slăvire a Celui care ne-a dăruit viață; ne îndreaptă propria -evlavie și pocăință, dar și asceză și rugăciune, credință și trăire adevărată.

Ortodoxia nu este altceva decât firea umană sfințită, așa cum ni s-a făcut cunoscut nouă prin Dumnezeu-Omul, Iisus Hristos, Fiul veșnic al lui Dumnezeu.

Pomenim cu evlavie și pe acele sfinte femei care au sfințit istoria Bisericii

Dacă icoanele din biserici ne arată slava Împărăției lui Dumnezeu, icoana fratelui sau a surorii care se află în suferință ne arată modul concret în care putem -dobândi această slavă.

Iubirea față de aproapele este lumina Ortodoxiei în viața de zi cu zi. Sfântul Apostol Ioan ne întreabă, zicând: „Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?” (1 Ioan 3, 17). Iar Sfântul Ioan Gură de Aur îndeamnă: „Vrei să cinstești trupul lui Hristos? Nu îl disprețui când îl vezi flămând sau gol”⁵.

Filantropia este, așadar, icoana vie a credinței noastre. Ea nu este doar un simplu gest social, ci o lucrare a Duhului, o prelungire a iubirii lui Dumnezeu în lume. Astfel, Duminica Ortodoxiei devine ziua în care Biserica întreagă își întinde mâna spre cei încercați: oameni împovărați de multe lipsuri și suferințe, comunități aflate în dificultate, misiuni care își poartă crucea în locuri grele și parohii care trăiesc cu resurse puține, dar cu nădejde mare.

Ca în fiecare an, în această duminică binecuvântată se organizează o colecție destinată Fondului Central Misionar, rânduit de către Sfântul Sinod ca formă de solidaritate în viața Bisericii. Acest fond sprijină lucrarea social-filantropică și misionară a Bisericii noastre, ajutând:

eparhiile, parahiile și mănăstirile aflate în dificultate;

familiile vulnerabile, copiii lipsiți de sprijin și persoanele aflate în suferință;

programele educaționale, social-filantropice și social-misionare;

comunitățile din zone defavorizate, care au nevoie de întărire și speranță.

Prin această lucrare binecuvântată, fiecare creștin se face părtaș la viața și la nevoile Bisericii, „ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădulele să se îngrijească deopotrivă unele de altele” (1 Corinteni 12, 25). În darul fiecărui creștin ortodox, fie el mic sau mare, se află puterea de a restaura o icoană vie: un chip de om întristat,

un copil în lipsuri, un bătrân însingurat, o parohie aflată în grea încercare.

Icoanele din biserici ne arată slava Împărăției lui Dumnezeu

În această Duminică a Ortodoxiei să ne apropiem de sfintele icoane cu inimă curată, descoperind în ele frumusețea chemării pe care Dumnezeu a sădit-o în fiecare dintre noi. Să privim, cu aceeași -evlavie, și către chipul semenului nostru aflat în nevoie și să-l sprijinim după putere, ca pe o mărturie vie a iubirii lui Hristos.

La acest întâi popas duhovnicesc al Postului Mare, să ne străduim a ne asemena tot mai mult cu Domnul Iisus Hristos, Chipul Tatălui și izvorul sfințeniei noastre. În aceste zile binecuvântate, fiecare dintre noi este chemat să arate lumina credinței prin faptele sale, „așa încât, văzând -(oamenii – n.n.) faptele noastre cele bune, să slăvească pe Tatăl nostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16).

Mulțumindu-vă pentru dărnicia arătată în toți anii pentru realizarea Fondului Central Misionar, cu părintească iubire, vă adresăm tuturor binecuvântarea apostolică: „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi toți!” (2 Corinteni 13, 13).

Textul este semnat de Patriarhul Daniel împreună cu toți membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Descarcă Pastorală Sfântului Sinod la Duminica Ortodoxiei 2026.

Note

1 Sf. Ioan Damaschin, *Contra iconoclaștilor* 1, 16, în vol. *Cele trei tratate contra iconoclaștilor*, trad., introd. și note Pr. Dumitru Fecioru, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2016, p. 65.

2 Cf. Sf. Teodor Studitul, *Scrieri împotriva iconoclaștilor*, trad. și introd. Policarp Pîrvuloiu, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2017.

3 Cf. Sf. Grigorie Teologul, *Oratio I*, 4, în PG 35, col. 397.

4 Sf. Vasile cel Mare, *Despre Sfântul Duh* 18, în Sf. Vasile cel Mare, *Scrieri*. Partea a treia, trad., introd. și note Pr. Teodor Bodogae, coll. *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. XII, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1988, p. 60.

5 Cf. Sf. Ioan Gură de Aur, Omilia 50, 3, în Sf. Ioan Gură de Aur, Scrieri. Partea a treia, trad., introd. și note Pr. Dumitru Fecioru, coll. Părinți și Scriitori Bisericești, vol. XXIII, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994, p. 584.

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro